

N:o 99.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 maj 1907.
— — — — Andra Kammaren — 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående upphörande af rätt för tullverket att för införd vara utkräfva ytterligare tull, sedan varan till importören utlämnats.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 23.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har enskild motionär hemställt, att Riksdagen ville i skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t anhålla dels om upphäfvande af Eders Kungl. Maj:ts resolution den 19 januari 1757, i hvad densamma innefattar rätt för tullverket att inom tre år efter uppbördsårets förlopp utfordra ytterligare tull, dels ock om införande af sådana bestämmelser i tullförfattningarna, att tullverket, till följd af förändrad uppfattning från dess sida rörande den tullsats, som bör tillämpas, ej skulle äga rätt att utkräfva ytterligare tull, sedan införd vara till importören utlämnats.

Utän tvifvel bör det anses vara riktigt, att då tullbeloppet för inkommen vara på grund af felräkning eller oriktiga uppgifter om varans värde beräknats för lågt, felande belopp bör kunna från tullverkets sida utkrävas. Enligt hvad inom Riksdagen uppgifvits, har med det ifråga-

varande förslaget icke heller åsyftats att borttaga en dylik rätt, om också den nu föreskrifna tiden af 3 år efter uppbördsårets förlopp torde vara onödigt lång och därför utan olägenhet bör kunna afsevärdt förkortas.

Äfven i fråga om sådan underdebitering, som eljest kan hafva berott på felaktig tillämpning af gällande författningar från tullpersonalens sida, vore det tvifvelsutän ett missgrepp att utesluta hvarje möjlighet till framtida rättelse, framför allt med afseende å sådana fall, där importören icke varit i god tro. Här rör man sig emellertid på gränsfrågornas område, där först en närmare utredning lärer kunna angifva, i hvilka uppenbara fall af felaktig tullbehandling rätt till efterdebitering bör åt tullverket förvaras. Också härvidlag bör naturligtvis ett icke allt för långt tidsmått bestämmas, inom hvilket denna rätt får göras gällande.

Vidkommande däremot rätten att på grund af ändring i förut tillämpad praxis med afseende å tullbehandlingen af en vara efterdebitera tull för ett inkommet och utlämnadt parti varor af samma slag, finner Riksdagen lika med motionären och generaltullstyrelsen, på sätt styrelsen i ett öfver motionen afgifvet yttrande anført, goda skäl tala för upphäfvandet af denna rätt. Det kan nämligen icke förnekas och har i motionen med all tydlighet ådagalagts, att ett utöfvande af den ifrågavarande rätten kan för vederbörande importörer medföra olägenheter af sådan art, att densamma icke vidare bör i sin nuvarande form bibehållas. Riksdagen anser sig emellertid böra, i likhet med generaltullstyrelsen, framhålla att, om ifrågavarande rätt för tullverket borttages, bestämmelser i sådant syfte icke böra äga tillämpning i annat fall, än då tullbehandlingen blifvit i vederbörlig ordning afslutad.

Likasom å ena sidan varuemottagaren bör under angifven förutsättning fritagas från skyldighet att erlægga skillnadstull för ett redan tullbehandladt och utlämnadt varuparti, synes å andra sidan billigheten fordra, att icke heller vederbörande tulltjänsteman i liknande fall i anmärkningsväg åläggas att ersätta tullverket felande tullbelopp.

Likaledes anser Riksdagen, för den händelse bestämmelser, på sätt nu blifvit ifrågasatt, komma att utfärdas, följdriktigheten kräfva, att i motsvarande fall, då vid tullbehandlingen af viss vara densamma förklarats skola draga *lägre* tull än förut, ett dylikt beslut icke skall äga tillämpning på redan tullbehandlade och utlämnade partier af sådan vara. I anslutning till hvad generaltullstyrelsen härom yttrat synes därför ett stadgande äfven i sist berörda afseende erforderligt.

Riksdagen, som slutligen anser sig böra uttala, att de ifrågasatta

bestämmelserna lära vara af beskaffenhet att böra i hufvudsakliga delar af Riksdagen beslutas, har alltså funnit sig böra aflåta en skrifvelse i den af motionären angifna riktning.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t låta verkställa utredning, i hvad mån ej mindre tullverkets rätt att för införd vara utkräfva ytterligare tull än äfven varuägares rätt att återbekomma redan erlagd, för högt debiterad tullavgift lämpligen må kunna inskränkas, samt därefter för Riksdagen framlägga de förslag, hvartill utredningen kan gifva anledning.

Stockholm den 2 maj 1907.

Med undersåtlig vördnad.
